

ח"כ אלמוג כהן (עוצמה יהודית) הזהיר כי לא נרשמת עדיין ירידה במספר המעשנים בארץ, ועדיין לא נפוצים תחליפי הטבק כמו במדינות אחרות. יו"ר הוועדה יוני משריקי (ש"ס) שיזם את הדיון, הצביע על החובה למגר את התופעה ולטפל בשורשיה שהם בעיקר פסיכולוגים, ואילו משה רוט (יהדות התורה) הציע לאמץ את השיטה המשפטית בארה"ב שתאפשר לתבוע לא רק את חברת הסיגריות אלא גם את המוכר. טטיאנה מזרסקי (יש עתיד) הדגישה את השפעתו החיובית של מסע פרסום לציבור על נזקי העישון.

ד"ר שרון אלרעי-פרייס, ראש חטיבת בריאות הציבור במשרד הבריאות, הזהירה ממגפת הסיגריות האלקטרוניות, והסיכון של נער שהתנסה בסיגריה אלקטרונית להתמכר לסיגריה רגילה הוא פי ארבעה. היא הציגה נתוני סקר רחב היקף, ולפי אחד מכל חמישה מבוגרים בישראל – מעשן, כאשר במגזר הערבי – כמעט 40% מעשנים, 8.1% מבני הנוער מעשנים לפחות פעם בשבוע ו-4.8% לפחות פעם ביום. בציבור החרדי המצב חמור עוד יותר: 54% בישיבות תיכוניות (=קטנות) חרדיות מעשנים, ובישיבות חרדיות (18-22) גבוהות - 56% מעשנים בקביעות. היא סיפרה על ניסוח הצעת חוק ממשלתית לאיסור טעמים לסיגריות אלקטרוניות, מניעת מכירת מוצר עישון הנראה או מורכב כצעצוע, מכירת מוצרי עישון בחנויות ייעודיות בלבד וצמצום מספר נקודות המכירה והעלאת גיל המכירה ל-21. היא קראה להקצאת חלק מהמיסוי על הסיגריות – לתכנית ייעודית למיגור התופעה. עו"ד עמוס האוזנר, יו"ר המועצה למניעת עישון, העריך חלק ממיסוי זה ב-52 מיליוני ש.

פרופ' חגי לוי, יו"ר איגוד רופאי בריאות הציבור, קרא לאכוף את החוק הקיים בתחום המכירה ופרסום, אלירן תורג'מן, מנהל המוקד לגמילת מעישון, הדגיש כי לא ניתן להסביר – ובמקביל למכור בסמוך מוצר מפתה וטעים כסיגריה אלקטרונית והצביע על ירידה בנזקי העישון הפסיבי, מ-1,500 נפטרים בשנה ל-800, אך עליה בכמות הפניות למוקד מפרוץ המלחמה. דנה פרוסט, מנהלת ההסברה באגודה למחמה בסרטן, קראה להרחבת איסור העישון במקומות ציבוריים גם לבתי קפה ומסעדות, ומכירת מוצרי-עישון אך ורק בחנויות ייעודיות. מלכה כץ, ממונת מניעת עישון במשרד החינוך, סיפרה על פעולת היחידה לקידום בריאות בבתי ספר רבים ופעילות בנושא גם לתלמידי כיתה ו'.